

בית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אל"ם מאיה הלר - שופטת

בעניין :

התובע הצבאי הראשי – המערער (ע"י ב"כ, סגן שמעון אוחנה)

נגד

מ/XXX סון ר' א' – המשיב (ע"י ב"כ, סרן אלישר פיינגרש)

ערעור על פסק דין של בית הדין הצבאי לתעבורה במחוז שיפוטי חיל האוויר שניתן בתיק ח"א (תעבורה) 105/16 (סא"ל דב פולוק – שופט) ביום 19.1.2017. הערעור (קולת העונש) התקבל.

פסק-דין

1. סון ר' א', **המשיב**, נתן את הדין לפני בית הדין הצבאי לתעבורה, בגין עברה שעניינה נהיגה במהירות העולה על המותר, לפי תקנה 54(א)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המשיב הורשע, על-פי הודאתו, בכך שנהג בדרך בין עירונית, שבה המהירות המותרת היא 90 קמ"ש, במהירות של 129 קמ"ש, כלומר במהירות העולה ב-39 קמ"ש על המותר.
2. בית הדין קמא הנכבד השית על המשיב חודשיים פסילה על תנאי למשך שנתיים וקנס בסך 300 ש"ח.
3. התביעה לא השלימה עם מידת העונש ועתרה להחמיר בעונשו ולהוסיף לו רכיב של פסילה בפועל.

גזר-דינו של בית הדין קמא

4. בית הדין קמא הנכבד סקר את נסיבות המקרה ופירט את שיקוליו בעת קביעת עונשו של המשיב, כדלקמן –

"במסגרת השיקולים שנלקחו בחשבון בעת גזרת דינו של הנאשם נלקחו הודאתו באשמה, חסכון בזמן שיפוטי, עברו התעבורתי הנקי ונסיבות ביצוע העבירה".

ערעור התביעה על קולת העונש

5. התביעה הצבאית עתרה להחמיר בעונשו של המשיב בדרך של הוספת רכיב של פסילה בפועל וזאת על מנת להלום את הסיכון הנגרם ממעשה העבירה. נטען, כי בית הדין קמא שגה עת סטה מרמת הענישה המקובלת בעבירות ממין זה, תוך שהתעלם מהסיכון הממשי הניבט ממנה. עוד הוטעם, כי שגתה הערכאה קמא עת נתנה משקל של בכורה לסיבת ביצוע העבירה, דהיינו העובדה כי המשיב מיהר לטקס הענקת דרגות. התובע המלומד תמך טיעונו בפסיקה של בית-דין זה.

עמדת ההגנה

6. מנגד, עתרה ההגנה להימנע מלהתערב בעונש שהוטל על המשיב. נטען, כי בנסיבות המקרה, שחרורו משירות צבאי, ולאור עברו הנקי של המשיב וההתליה הממושכת של רישיון הנהיגה הצבאי, בת 15 ימים, שהוטלה עליו בסמוך לאחר ביצוע העבירה – אין מקום להכביד עמו הכבדה נוספת. הסנגור הפנה אף הוא לפסקי-דין, אשר במסגרתם, עקב נסיבות מיוחדות, לא הוטלו עונשי פסילה בפועל (ראו למשל: ע"ת/30/13 התובע הצבאי הראשי נ' סרן עמר (2013), ע"ת/71/04 התובע הצבאי הראשי נ' רס"ל צפירי (2004)).

דיון והכרעה

7. בית-דין זה עמד, לא אחת, על תפקידו במניעת הקטל בכבישים ועל שיקולי הענישה, המתקיימים במקרים של נהיגה במהירות כה גבוהה. נפסק, כי "המהירות הגבוהה פוגעת במידה ניכרת ביכולתו של הנהג לנקוט אמצעי זהירות ולהגיב כנדרש על מכשולים פתאומיים בדרך. מכאן, בעיקר, הסיכון הרב הנשקף ממנה" (ע"ת/42/16 התובע הצבאי הראשי נ' רס"ל צוברי (2016)).

8. המשיב נהג במהירות העולה ב-39 קמ"ש מעל המותר. הסברו של המשיב לביצוע העבירה אינו מצדיק חריגה של ממש ממידת העונש הראויה למשיב, בהינתן הסיכון הרב הגלום במעשיו, המחייב החמרה בעונשיהם של אותם נהגים, משיקולים של הלימה והרתעה (ראו: ע"ת/48/16 התובע הצבאי הראשי נ' סגן אבו חמוד (2016); ע"ת/42/13 התובע הצבאי הראשי נ' סמל סמך (2013); ע"ת/3/15 התובע הצבאי הראשי נ' רס"ן לוי (2015); ע"ת/10/16 התובע הצבאי הראשי נ' רס"ן רוס (2016)). אמנם, עברו התעבורתי של המשיב נקי, אך מנגד "יש להעמיד...

את המהירות הגבוהה שבה נהג המערער אשר יש בה פוטנציאל לסכן עוברי דרך אחרים" (ע"ת 54/05 סא"ל הנדי נ' התובע הצבאי הראשי (2005)).

9. העונש אשר נגזר על המשיב אינו משקף במידה הראויה את הסיכון הפוטנציאלי הגלום במעשיו ואין בו כדי להלום את צורכי ההרתעה מפני נהיגה באופן זה. לפיכך, החלטתי לקבל את ערעור התביעה הצבאית.

10. עם זאת, בשים לב לעברו הנקי, לתקופת התליית הרישיון הצבאי הממושכת ולמועד שחרורו של המשיב מצה"ל, ומשאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את מלוא חומרת הדין שעה שמתקבל ערעור התביעה, הנני קובעת כי לעונש שהושת על המשיב יתווסף רכיב של פסילה בפועל למשך 10 ימים, בניכוי תקופת ההתליה של רישיון הנהיגה הצבאי. אין שינוי ביתר רכיבי העונש.

11. על המשיב להפקיד את רישיונות הנהיגה שבידו עד היום, 16.2.2017 עד לשעה 15:00, במשרדי סמכות רישוי צה"ל.

ניתן והודע היום, כ' בשבט התשע"ז, 16 בפברואר 2017, בפומבי ובמעמד הצדדים.

מאיה הלר, אל"ם
שופטת בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ם

למקור	נאמן	העתק	_____ חתימת המגיה:
מכני	קורל	סגן	
הדין	בית	קצינת	_____ תאריך: